СТАНОВИЩЕ НА СЪВЕТА

относно актуализираната програма за стабилност на Италия за периода 2009—2013 г.

(2010/C 142/03)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1466/97 на Съвета от 7 юли 1997 г. за засилване на надзора върху състоянието на бюджета и на надзора и координацията на икономическите политики ([1]), и по-специално член 5, параграф 3 от него,

като взе предвид препоръката на Комисията,

след консултация с Икономическия и финансов комитет,

ДАДЕ НАСТОЯЩОТО СТАНОВИЩЕ:

(1) На 26 април 2010 г. Съветът разгледа актуализираната програма за стабилност на Италия за периода от 2009 г. до 2012 г.

(2) Въпреки че ниската степен на задлъжнялост на домакинствата и сравнително стабилният финансов сектор осигуриха известна защита от глобалната финансова криза, дълбоко вкоренените структурни слабости, които предизвикват незадоволителен ръст на производителността, отслабиха италианската икономика дълго преди глобалния икономически спад. След като БВП се свиваше в продължение на пет тримесечия, през третото тримесечие на 2009 г. той отбеляза ръст, но през четвъртото тримесечие отново регистрира лек спад. Рецесията се отрази на пазара на труда със забавяне. През 2009 г. нейното въздействие се прояви повече по отношение на отработените часове отколкото на броя на заетите, като много работници, по-специално в най-тежко засегнатия промишлен отрасъл, се обърнаха към фонда за компенсиране на заплащанията, за да допълнят заплатите си поради по-малкия брой отработени часове. Политическият отговор на кризата от страна на правителството беше адекватен предвид изключително високия държавен дълг в условията на нарастващ страх от поемане на риск. От последното тримесечие на 2008 г. досега правителството одобри редица мерки за заздравяване на стабилността на финансовия сектор, възстановяване на доверието и облекчаване на изпадналите в затруднения фирми и домакинства. Според оценки на правителството, мерките за възстановяване са изцяло финансирани от преразпределянето на съществуващи средства и повишените приходи, без това да има ефект върху дефицита. Въпреки разумната фискална политика на правителството икономическият спад повлия значително на италианските публичните финанси. Съотношението на държавния дефицит се удвои между 2008 и 2009 г., като достигна 5,3 % от БВП (размерът е потвърден в публикуваните на 1 март 2010 г. оценки на статистическата служба). Това, както и изключително високото съотношение на държавен дълг, накара Съвета да вземе решение на 2 декември 2009 г., че в Италия съществува прекомерен дефицит, като определи срок за неговото коригиране до 2012 г. Освен фискалната консолидация, която е условие за поддържане на публичните финанси на устойчива основа, главното предизвикателство за италианската икономика през следващите години ще бъде да стабилизира бързото и трайно възстановяване на ръста на производителността, с цел да се възстанови конкурентоспособността и да се увеличи ниският ръст на потенциалния БВП на страната. Амбициозни структурни реформи са от решаващо значение за справяне с предизвикателството по отношение на производителността. Освен това възстановяването на конкурентоспособността в краткосрочен план изисква също да се гарантира, че развитието на възнагражденията отговаря по-пълно на развитието на производителността.

(3) Въпреки че в по-голямата си част наблюдаваният в условията на кризата спад във фактическия БВП е цикличен, нивото на потенциалното производство също бе засегнато неблагоприятно. Кризата може да повлияе и на потенциалния растеж в средносрочен аспект посредством по-ниски инвестиции, ограничения в достъпа до кредит и нарастваща структурна безработица. Освен това въздействието на икономическата криза увеличава отрицателните въздействия, които демографското застаряване на населението оказва върху потенциалния БВП и устойчивостта на публичните финанси. На този фон ще бъде важно да се ускорят структурните реформи с цел подкрепа на потенциалния ръст. По-специално за Италия е важно да предприеме реформи в областта на конкуренцията на пазара, бизнес средата, качеството на публичните услуги и функционирането на пазара на труда, включително пренасочване на социалните разходи към по-цялостна и единна система за обезщетение при безработица.

(4) Заложеният в програмата макроикономически сценарии предвижда връщане на реалния БВП към положителен ръст от 1,1 % през 2010 г., от равнище от – 4,8 % през 2009 г. (– 5 % съгласно публикуваните на 1 март 2010 г. оценки на статистическата служба) и ускоряване на ръста от 2 % за оставащия срок от програмата. Предвид наличната понастоящем информация ([2]) този сценарий изглежда основан на оптимистични предвиждания за растеж. Прогнозите на програмата относно инфлацията изглеждат реалистични. Прогнозите за ръста на заетостта и равнището на безработица са по-благоприятни, отколкото прогнозите на службите на Комисията от есента на 2009 г., което съответства на заложените в програмата прогнози за по-висок ръст на реалния БВП.

(5) В програмата се предвижда дефицитът на консолидирания държавен бюджет през 2009 г. да достигне 5,3 % от БВП. Значителното влошаване на дефицита, който през 2008 г.

([1]) ОВ L 209, 2.8.1997 г., стр. 1. Посочените в настоящия текст документи са достъпни на следния адрес в интернет: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/index_en.htm

([2]) При оценката се отчита най-вече прогнозата на службите на Комисията от есента на 2009 г. и на междинната прогноза от февруари 2010 г., но и други данни, станали известни впоследствие.

беше 2,8 %, отразява до голяма степен въздействието на кризата върху публичните финанси. Редица пакети за възстановяване бяха одобрени в съответствие с Европейския план за икономическо възстановяване (ЕПИВ), мерките от които възлизат общо на около 0,7 % от БВП през 2009 г., като според властите тези мерки са финансирани изцяло от преразпределяне на съществуващи средства и допълнителни приходи. Съгласно програмата фискалната политика е планирана, така че да стане умерено рестриктивна още през 2010 г. и по-рестриктивна през 2011 и 2012 г. с оглед прекомерният дефицит да бъде отстранен до 2012 г. Това като цяло отговаря на стратегията на Съвета за излизане от кризата, като се има предвид също така изключително високото съотношение на държавния дълг.

(6) За 2010 г. програмата предвижда дефицитът на консолидирания държавен бюджет да намалее с 0,3 процентни пункта от БВП до 0,5 % от БВП, което, формално погледнато, е най-общо в съответствие с препоръките на Съвета съгласно член 126, параграф 7 от 2 декември 2009 г. Съотношението на приходите към БВП се очаква да намалее с 0,5 процентни пункта, поради изтичане на срока на еднократните мерки за повишаване на приходите, които оказаха влияние през 2009 г. Съотношението на разходите към БВП се очаква да намалее значително с 0,8 процентни пункта от БВП, основно в резултат на ограничаването на разходите, прието с фискалния пакет за периода 2009—2011 г., който беше одобрен през лятото на 2008 г. Показателно за това е забавянето на ръста на първичните разходи, които се очаква да нараснат само с 0,6 % през 2010 г., както и спадът на публичните инвестиции след ускоряването им през 2009 г. В самия бюджет за 2010 г. се съдържат някои мерки освен планираните в одобрения през 2008 г. фискален пакет за 2009—2011 г., като според властите те няма да окажат влияние върху бюджета. В него се съдържат някои нови експанзионистични мерки, възлизащи на около 0,4 % от БВП, насочени към подкрепа на работниците с ниски доходи и към осигуряване на финансиране на допълнителни здравни и социални разходи, както и на военни мисии в чужбина. Основният източник на финансиране се състои от еднократни приходи от допълнително данъчно облагане на нелегално изнесените активи (scudo fiscale), отчетени през 2009 г. (0,35 % от БВП), като положителният резултат от него доведе до взетото във връзка с бюджета за 2010 г. решение събирането на някои подоходни данъци, възлизащи по изчисления на 0,25 % от БВП, да се отложи от 2009 г. за 2010 г.

Допълнителните експанзионистични мерки предполагат известно отклоняване от препоръките за 2010 г., въпреки че следва да се признае, че тези мерки са незначителни по размер и според изчисленията на властите изцяло финансирани посредством преразпределяне на еднократните приходи от scudo fiscale. След спада на БВП с 0,25 процентни пункта през 2009 г. структурният баланс, т.е. баланса, коригирания спрямо фазата на икономическия цикъл, без еднократните и другите временни мерки, съгласно общоприетата методика се очаква да се подобри с 0,5 процентни пункта от БВП през 2010 г., основно в резултат на ограничаване на разходите.

(7) Основната цел на средносрочната бюджетна стратегия на програмата е да намали дефицита под референтната стойност от 3 % от БВП до 2012 г. в рамките на определения от Съвета срок за коригиране на прекомерния дефицит, а целевият дефицит да бъде 3,9 % от БВП през 2011 г. и 2,7 % от БВП през 2012 г. За тази цел правителството предвижда допълнителна консолидация, освен вече приетия фискален пакет за 2009—2011 г., възлизаща на 0,4 процентни пункта от БВП през 2011 г. и още 0,8 процентни пункта през 2012 г. Не е предоставена информация относно всеобщите мерки, залегнали в допълнителната консолидация, което възпрепятства оценката на общия състав на планираната корекция. Първичното салдо се предвижда да възлезе на 1,3 % от БВП през 2011 г. и 2,7 % през 2012 г. Планираната годишна консолидация възлиза на 0,5 процентни пункта от БВП през 2011 г. и — процентни пункта от БВП през 2012 г. в структурно изражение. Бюджетната корекция за периода на програмата изглежда до известна степен отложена във времето. В програмата се потвърждава ангажиментът за средносрочната цел, която е постигането на балансиран бюджет в структурно изражение. Предвид последните прогнози и равнището на дълга, средносрочната цел отразява целите на Пакта; в програмата обаче не се предвижда постигането ѝ в рамките на програмния период.

(8) Като цяло бюджетният резултат може да бъде по-неблагоприятен от заложеното в програмата. Тази вероятност се засилва към края на програмния период. Първо, ръстът на реалния БВП може да бъде по-нисък от предвиденото в програмата за целия период 2010—2012 г. В този контекст извършеният в програмата анализ на чувствителността посочва, че годишен ръст на БВП, който е по-нисък с 0,5 % за срока на програмата, би предположил по-висок номинален дефицит с 0,7 процентни пункта до 2012 г. (3,4 % от БВП при цел от 2,7 %) и поради отражението върху потенциалния растеж — по-малка структурна корекция с 0,5 процентни пункта за периода 2010—2012 г. Второ, бюджетните цели за 2011 и 2012 г. разчитат на конкретизиране и прилагане на допълнителни усилия за консолидация, но в програмата не са изложени всеобхватните мерки, залегнали в планираната допълнителна корекция, свързана с представения в програмата сценарии, основаващ се на предположението за запазване на съществуващата законодателната база. Тази база освен това подценява действителната тенденция за разходи и по този начин — размера на консолидационните мерки, необходими за постигане на бюджетните цели. Трето, дори преди разглеждане на необходимите усилия за допълнителна консолидация, постигането на прогнозите, в които е включен фискалният пакет от лятото на 2008 г., обхващащ периода 2009—2011 г., ще представлява предизвикателство, тъй като те вече предвиждат разходите да бъдат ограничени в много голяма степен. В този контекст направеното досега показва, че преразход на централно и местно ниво не може да бъде изключен, особено при настоящите първични разходи, които нараснаха средно с 4,5 % през последното десетилетие. Спазването на строгите цели относно разходите, които бяха заложени във фискалния пакет от лятото на 2008 г., ще изисква засилване на усилията за ограничаване на разходите, повишаване на ефективността и подобряване на качеството на услугите.

(9) Съотношението на брутния държавен дълг към БВП е значително над референтната стойност в Договора и се очаква да продължи да нараства до 2010 г. След ръст през 2008 г. според оценките в програмата съотношението на дълга е нараснало с 9,3 процентни пункта, достигайки 115,1 % от БВП през 2009 г. (115,8 % според публикуваната на 1 март 2010 г. оценка на статистическата служба), главно поради тежестта на високите лихвени плащания и рязкото свиване на реалния БВП, което само отчасти беше неутрализирано от все още значителния ефект на дефлатора на БВП. Отчетеният за първи път от 1991 г. насам отрицателен първичен баланс също увеличава дълга, както и разликата между изменението на държавния дълг и на бюджетното салдо, главно поради предпазливото натрупване на ликвидни активи от страна на Министерство на финансите. За 2010 г. в програмата се предвижда допълнително увеличаване на съотношението на дълга с 1,8 процентни пункта, като ефектът от лихвените плащания, който увеличава дълга, само частично се неутрализира от предполагаемия положителен ръст на реалния БВП и дефлатора на БВП. Съотношение на дълга се очаква да продължи да намалява през 2011 и 2012 г. до 114,6 % от БВП, основно в резултат на планираните положителни първични салда и предполагаемото ускоряване на ръста на реалния БВП. Развитието на съотношението на дълга най-вероятно може да се окаже по-неблагоприятно от прогнозираното в програмата, особено след 2010 г. с оглед на установените рискове за бюджетната консолидация, съчетани с възможността за по-неблагоприятен от заложения в програмата ръст на реалния БВП.

(10) Средносрочните прогнози за дълга, в които се приема, че темповете на растежа на БВП ще се върнат постепенно към прогнозираните преди кризата стойности и съотношението на данъците ще достигне нивата от периода преди кризата, и в които се включва прогнозираното увеличение на разходите, свързани със застаряването на населението, показват, че предвидената в програмата бюджетна стратегия, в сегашния си вид и без по-нататъшни промени в политиката, ще бъде достатъчна за стабилизиране на съотношението на дълга към БВП до 2020 г.

(11) Дългосрочното въздействие на застаряването на населението върху бюджета е определено по-слабо в сравнение със средното за ЕС, като разходите за пенсии показват по-ограничено нарастване спрямо средното за ЕС в резултат на пълното прилагане на гласуваните реформи. При все това разходите за пенсии като дял от БВП остават сред най-високите в ЕС. Заложената в програмата бюджетната позиция през 2009 г. няма да бъде достатъчно силна, за да стабилизира съществуващото съотношение на дълга. Реализирането на високи първични излишъци би допринесло следователно за ограничаване на рисковете пред дългосрочната устойчивост на публичните финанси, която беше оценена като средна в Доклада на Комисията относно устойчивостта от 2009 г. ([1]).

([1]) В заключението на Съвета от 10 ноември 2009 г. относно устойчивостта на публичните финанси „Съветът призовава държавите-членки да съсредоточат вниманието си върху насочени към устойчивост стратегии в предстоящите си програми за стабилност и конвергентни програми“ и по-нататък „приканва Комисията да продължи, заедно с Комитета за икономическа политика и Икономическия и финансов комитет, разработването на методики за оценка на дългосрочната устойчивост на публичните финанси навреме за следващия доклад за устойчивостта“, който е предвиден за 2012 г.

(12) Фискалното управление в Италия беше значително подобрено след влизането на страната в Еврозоната чрез бюджетните ограничения, наложени по силата на Договора и Пакта за стабилност и растеж. Има обаче какво да се желае по отношение на редица области от фискалната рамка. Наскоро бяха предприети редица инициативи за подобряване на фискалното управление в Италия. Първо, за да се преодолее традиционно краткосрочната ориентация на бюджетните планове, през лятото на 2008 г. правителството прие тригодишен план, съдържащ не само годишни цели за отделни позиции на разходната и приходната част, но също и обширни мерки, необходими за тяхното постигане. Според властите този подход не беше приложен към бюджета за 2010 г. поради несигурността, свързана с икономическия спад. При все това с приетия през 2009 г. Рамков закон за реформата в процеса на изработване на бюджета тригодишният бюджетен хоризонт стана част от законодателството. Второ подобрение беше опростяването на структурата на държавния бюджет, позволяваща по-опростено разпределяне на ресурсите, насочени към различните области на политика.

Трето, предприети са известни стъпки за подобряване на наблюдението на разходите чрез извършването на подробен преглед на разходите на министерско равнище. Последните две подобрения бяха извършени в рамковия закон, за да станат постоянен елемент от процеса на изготвяне на бюджета. Не е ясно към момента дали практическото изпълнение на тази реформа, което ще отнеме години, ще осигури планираните резултати по отношение на по-добрия контрол върху разходите и бюджетното управление. В бъдеще основно предизвикателство за управлението на бюджета ще бъде определянето и прилагането на нова рамка за бюджетен федерализъм, която осигурява отчетността на местното управление и подобрява ефикасността.

(13) Въпреки че извършването на реформите в пенсионната система и въведеното през 2009 г. постепенно увеличаване на възрастта за пенсиониране на държавните служители от женски пол е положителна стъпка, структурата на социалните разходи остава обременена от високите разходи за пенсии. Това се отразява неблагоприятно на други социални разходи и разходи, които дават по добри резултати, например насочени към подкрепа на изследванията и иновациите, което от своя страна може да повлия негативно на потенциала за растеж. Освен това, като се има предвид, че консолидационната стратегия за програмния период разчита на корекция, основаваща се на ограничаване на разходите, са необходими значителни резултати относно ефективността, за да не бъде застрашено нивото и качеството на предоставяните услуги. Наскорошните усилия за подобряване на ефективността и рентабилността на публичната администрация и за реформа на организацията на програмата за гимназиалното образование може евентуално да даде добри бюджетни резултати в средносрочен до дългосрочен план.

(14) Като цяло през 2010 г. заложената в програмата бюджетна стратегия отговаря на препоръките на Съвета съгласно член 126, параграф 7. След 2011 г. обаче, като се вземат предвид рисковете за целите относно дефицита, е възможно бюджетната стратегия да не бъде в съответствие

с препоръките на Съвета. По-специално целите относно дефицита за 2011—2012 г. трябва да бъдат подкрепени от конкретни мерки, а плановете за целия период — адекватно подсилени, за да отговорят на рисковете от евентуален по-неблагоприятен ръст на БВП и евентуални слабости по отношение на разходите. Същото заключение е в сила и за предвиденото в програмата структурно подобрение, което може да не отговори в достатъчна степен на препоръките на Съвета. Ако на тези рискове не бъде намерен адекватен отговор и плановете за консолидация не бъдат напълно изпълнени, бюджетната стратегия може да се окаже недостатъчна за намаляване на много високото съотношение на държавния дълг в периода 2011—2012 г.

(15) Относно посочените в кодекса на програмите за стабилност и конвергентните програми изисквания за предоставянето на данни, програмата има някои пропуски по отношение на задължителните и незадължителните данни ([1]). В своите препоръки съгласно член 126, параграф 7 от 2 декември 2009 г. с оглед на прекратяване на прекомерния дефицит Съветът прикани Италия също да докладва относно напредъка, постигнат в изпълнението на препоръките на Съвета, в отделна глава в актуализациите на програмата за стабилност. Италия отчасти спази тази препоръка, тъй като не предостави информация за обширните мерки, необходими за постигане на планираната за 2011—2012 г. допълнителна консолидация.

Цялостното заключение е, че в програмата се предвижда дефицитът да се свие леко от 5,3 % от 2009 г. на 5 % от БВП през 2010 г. благодарение на приетата през лятото на 2008 г. и одобрена с бюджета за 2010 г. корекция, основаваща се на ограничаване на разходите. Поради това съотношението на дефицита се очаква да падне под 3 % през 2012 г. — крайният срок, определен от Съвета за коригиране на прекомерния дефицит. Стратегията се основава на i) допълнително изпълнение на приетата през лятото на 2008 г. корекция, основаваща се на ограничаване на разходите за периода 2009—2011 г.; и ii) допълнителна консолидация, възлизаща на 0,4 процентни пункта от БВП през 2011 г. и на още 0,8 процентни пункта през 2012 г., които обаче не са подкрепени от широкообхватни мерки. Брутното съотношение на дълга се очаква да нарасне от малко над 115 % от БВП през 2009 г. до около 117 % от БВП през 2010 г. Прогнозата е след това то да спадне до 114,6 % от БВП през 2012 г., което отговаря на заложените бюджетни цели и допусканията за икономическия растеж. Съотношенията на дефицита и дълга обаче може да са по-високи от набелязаните цели. Като цяло макроикономическите допускания в програмата изглеждат благоприятни. Освен липсата на всеобхватни мерки, залегнали в планираната допълнителна консолидация, постигането на прогнозираните тенденции ще представлява голямо предизвикателство, тъй като те вече предвиждат ограничаване на разходите в много значителна степен. На този фон, направеното досега показва, че не може да се изключи преразход. Основното предизвикателство за фискалното управление е изпълнението на реформата в процеса на бюджетиране и на правилата относно фискалния федерализъм по начин, който ще подобри отчетността на местната администрация и ще гарантира фискална дисциплина. Освен фискалната консолидация, която е условие за поддържане на публичните финанси на устойчива основа с оглед на изключително високото съотношение на дълга, допълнително предизвикателство за италианската икономика през следващите години ще бъде да стабилизира бързото и трайно възстановяване на ръста на производителността, с цел да се възстанови конкурентоспособността и да се повиши ниският ръст на потенциалния БВП на страната.

Предвид горепосочената оценка, както и в светлината на препоръката, приета на 2 декември 2009 г. съгласно член 126, параграф 7 от ДФЕС, Италия се приканва:

i) да изпълнява стриктно планираната бюджетна корекция, по-специално през 2010 г. да извърши планираната фискална консолидация и да подкрепи с конкретни мерки планираната консолидация за 2011 г. и 2012 г., като същевременно има готовност да приеме необходимите консолидационни мерки, в случай че се осъществи макроикономическият сценарий, залегнал в препоръката съгласно член 126, параграф 7; да се използва, както се посочва в препоръката относно ППД, всяка възможност в допълнение към фискалната консолидация, в т.ч. възможностите, произтичащите от по-добри икономически условия, за ускоряване на намалението на съотношението на брутния дълг в посока към референтната стойност от 60 % от БВП;

ii) да гарантира, че изпълнението на реформата на процеса на бюджетиране ще подобри условията за упражняване на контрол върху разходите и ще подпомогне да се запази целта за стабилни публични финанси, както и че правилата относно фискалния федерализъм ще подобрят отчетността на местната администрация и ще засилят ефективността.

Италия се приканва също да подобри спазването на заложените в кодекса изисквания относно информацията предвид индикативния характер на прогнозите за приходите и разходите към края на програмния период и при предстоящите актуализации на програмата за стабилност да предостави в главата за ППД повече информация относно всеобхватните мерки, заложени в планираната консолидация през тези години.

([1]) По-специално програмата не включва обширни мерки, залегнали в планираната допълнителна консолидация, необходима за постигане на бюджетните цели в средносрочен план. Следователно съотношенията на разходите и приходите, представени в програмата за 2011 и 2012 г. не отговарят на бюджетните цели. В допълнение, не е представена незадължителната информация относно разходите на консолидирания държавен бюджет по функции (таблица 3 в приложение 2 от Кодекса на поведение) и относно ликвидните финансови активи, както и нетния финансов дълг (таблица 4 в приложение 2 от Кодекса на поведение).

Сравнение на основни макроикономически и бюджетни прогнози 2008 г. 2009 г. 2010 г. 2011 г. 2012 г.

		2008 г.	2009 г.	2010 г.	2011 г.	2012 г.
Реален БВП (промяна в %)	**ПС януари 2010 г.**	**– 1,0**	**– 4,8**	**1,1**	**2,0**	**2,0**
	КОМ ноември 2009 г.	– 1,0	– 4,7	0,7	1,4	няма данни
	ПС февруари 2009 г.	*– 0,6*	*– 2,0*	*0,3*	*1,0*	*няма данни*
Инфлация според хармонизирания индекс на потребителските цени (ХИПЦ) (%)	**ПС януари 2010 г.**	**3,5**	**0,8**	**1,5**	**2,0**	**2,0**
	КОМ ноември 2009 г.	3,5	0,8	1,8	2,0	няма данни
	ПС февруари 2009 г.	*3,5*	*1,2*	*1,7*	*2,0*	*няма данни*
Разлики между фактическия и потенциалния БВП ([1]) (% от потенциалния БВП)	**ПС януари 2010 г.**	**1,1**	**– 4,0**	**– 3,5**	**– 2,5**	**– 1,6**
	КОМ ноември 2009 г. ([2])	1,3	– 3,6	– 3,2	– 2,5	няма данни
	ПС февруари 2009 г.	*0,3*	*– 2,3*	*– 2,7*	*– 2,5*	*няма данни*
Нето предоставени/получени заеми на/от останалия свят (% от БВП)	**ПС януари 2010 г.**	**– 2,9**	**– 1,8**	**– 1,6**	**– 1,3**	**– 1,3**
	КОМ ноември 2009 г.	– 2,9	– 2,3	– 2,3	– 2,3	няма данни
	ПС февруари 2009 г.	*– 1,6*	*– 1,3*	*– 1,1*	*– 0,9*	*няма данни*
Приходи в консолидирания държавен бюджет ([3]) (% от БВП)	**ПС януари 2010 г.**	**46,0**	**46,4**	**45,9**	**45,5**	**45,6**
	КОМ ноември 2009 г.	46,0	46,3	45,5	45,4	няма данни
	ПС февруари 2009 г.	*46,4*	*46,8*	*46,8*	*46,4*	*няма данни*
Разходи на консолидирания държавен бюджет ([3]) (% от БВП)	**ПС януари 2010 г.**	**48,8**	**51,7**	**50,9**	**49,9**	**49,5**
	КОМ ноември 2009 г.	48,8	51,6	50,8	50,5	няма данни
	ПС февруари 2009 г.	*49,0*	*50,5*	*50,0*	*49,5*	*няма данни*
Салдо на консолидирания държавен бюджет (% от БВП)	**ПС януари 2010 г.**	**– 2,7**	**– 5,3**	**– 5,0**	**– 3,9**	**– 2,7**
	КОМ ноември 2009 г.	– 2,7	– 5,3	– 5,3	– 5,1	няма данни
	ПС февруари 2009 г.	*– 2,6*	*– 3,7*	*– 3,3*	*– 2,9*	*няма данни*
Първично салдо (% от БВП)	**ПС януари 2010 г.**	**2,4**	**– 0,5**	**– 0,1**	**1,3**	**2,7**
	КОМ ноември 2009 г.	2,4	– 0,5	– 0,6	0,1	няма данни
	ПС февруари 2009 г.	*2,5*	*1,3*	*1,9*	*2,6*	*няма данни*
Циклично коригирано салдо ([1]) (% от БВП)	**ПС януари 2010 г.**	**– 3,3**	**– 3,2**	**– 3,2**	**– 2,7**	**– 1,9**
	КОМ ноември 2009 г.	– 3,4	– 3,5	– 3,7	– 3,8	няма данни
	ПС февруари 2009 г.	*– 2,7*	*– 2,6*	*– 1,9*	*– 1,6*	*няма данни*
Структурен баланс ([4]) (% от БВП)	**ПС януари 2010 г.**	**– 3,5**	**– 3,8**	**– 3,3**	**– 2,7**	**– 1,9**
	КОМ ноември 2009 г.	– 3,6	– 3,7	– 3,7	– 3,7	няма данни
	ПС февруари 2009 г.	*– 2,9*	*– 2,7*	*– 2,0*	*– 1,7*	*няма данни*

		2008 г.	2009 г.	2010 г.	2011 г.	2012 г.
Брутен държавен дълг (% от БВП)	**ПС януари 2010 г.**	**105,8**	**115,1**	**116,9**	**116,5**	**114,6**
	КОМ ноември 2009 г.	105,8	114,6	116,7	117,8	няма данни
	ПС февруари 2009 г.	*105,9*	*110,5*	*112,0*	*111,6*	*няма данни*

Бележки:

(1) Разлики между фактическия и потенциалния БВП и салда, коригирани спрямо фазата на икономическия цикъл, съгласно програмите и преизчислени от службите на Комисията въз основа на информацията в тях.

(2) Въз основа на оценката за потенциален растеж от съответно 0,4 %, 0,2 %, 0,3 % и 0,7 % през периода 2008—2011 г.

(3) Предоставените в програмата данни за изменението на приходите и разходите се основават на липсата на промяна в законодателството, Целевите салда на консолидирания държавен бюджет включват допълнителни мерки с положителен ефект от 0,4 % от БВП през 2011 г. и още 0,8 % през 2012 г.

(4) Салдо, коригирано спрямо фазата на икономическия цикъл, с изключение на еднократните и други временни мерки. Еднократните и други временни мерки представляват 0,2 % от БВП през 2008 г., 0,6 % през 2009 г. и 0,1 % през 2010 г.; всички от които са с намаляващ дефицита ефект съгласно последната програма. В прогнозата на службите на Комисията от есента на 2009 г. еднократните мерки и мерките с временен характер представляват 0,2 % от БВП през 2008 г. и 2009 г., водещи до намаляване на дефицита; 0 % през 2010 г., и 0,1 % от БВП през 2011 г., водещи до увеличаване на дефицита.

Източник:

Програма за стабилност (ПС); прогноза на службите на Комисията от есента на 2009 г. (КОМ); изчисления на службите на Комисията.